

Borgå den 24 Sept 1891.

Älskade far!

Du har litet fått vänta på mitt bref,
förlåt, men här är dessa dagar litet
oro i huset, jag skall strax säga hvar-
för. B har mkt att tänka på och besty-
ra om för invigningen nästa söndag
så jag icke ser mkt till honom, att
skall nat. då vara färdigt och i ord-
ning både inne och ute och att vill
han ha så bra som möjl. Vår inv-
skall fira bröllopet i nästa torsdag och
skyndar sig nu att laga att i ordning
här innan hon lemnar oss. Sömmar-
ska ha vi här som syr hennes brudkl.
och tacke ha vi sticket dessa dagar.
Men det som dock nu gifvit oss mest
oro har varit lille Pulustrut som har

glädje, du jag kan säga förvisning att ingen öfverläffning kan
komma i fråga ty om kan jag i den öfverläffningen vilja ha
det, men i all öfverläffning vil jag så gärna göra hvad jag kan och försöka
göra

Jag säger med sinns, hvar i vore en krigslyg man inga del, och man
vore det ja för alla, som och krigs ofvervara den allra, hvar har
än bekymras afven videt, men det skal och vilde för min

får en så tråkig stor böld på ett så o-
passligt ställe att han inte alls kan
sitte, bara ligga och den har åstadkom-
mit både feber i tre dagar och ingen
mattlust, så lille gubben nu är helt
skral. Lindh har nog varit här och
lofvade återkomma när den vore
färdig att öppna. Men det har räckt
så länge ^{med} den magningen och då vill
talamodet ta slut och lille gubben måste
underhållas och soas på det bästa.
Edlma som han annars så tycker om
duger inte nu att leka med honom,
bara man, eller Tini. I morgon hop-
pas jag att doktorn skall få komma
och sen skall det väl med Guds hjälp
bli bra igen. — Ja vi ha nog så mkt
att prata om och att tänka på, hvar
på sitt håll. Tack för att jag får vara
med i edra ~~en~~ edra planer, det vill
jag så gärna. Vi äro glada att brott
blir på söndag så att B kan få vara
med, en dag, måndagen, kan han ju

nog få ledigt. Och inte är det väl omöjligt för Fredriksson att få någon annan att predika för sig ifall det vore hans tur. — Hvad bjudningen beträffar är det ju så naturl. att man ej kan bjuda många männe nu ej alla kunna förstå det! Om bjuden. kan ske efter vissa principer så är det alltid lättare: t. ex. så att man bland släktingarna bjuder de äldre, som ju också Eva är mera bekant med, men sedan Evas ungdomsvänner och dem hon gerna vill se af unga. Jag skulle bl. a. föreslå att t. ex. af Deckeriska fam. skulle bjudas endast Therese H., inte tant och inte Uuoniuses eller Theodor. Och af Borgströms endast Lina, Georg och Hilda, inga andra. Sunars blir ant. att bjuda fast huru många. — En sak ville jag så gerna hålla på och det är att de gäster som bjudas och komma från stammatte få öfvervara vigseln, jag kan ju nog tänka mig att Eva skulle tycka det vara trefligare bland få människor.

Just så: Theresen och Hilda bör du, kära syftet barn, för dinna
sysslor och sysslor skuld, om inte för andra! Och

men jag tycker att hvarför skulle man bjuda
da men skor ut bara för en måltid
som de ju kunna bjudas till när
som helst, hufvudsaken är ju nat-
vigseln, isynnerhet när det ej är stort
kalas eller dans, jag tycker bara att
jag ike skulle ha ansetit mig vara
på ett bröllop om jag bara skulle
kommit och ätit en middag och sedan
med hestklig fart igen skyndat
derifrån, sasom det nu tycks mödgas bli.
Det tycks ju vara fullman den tiden,
skall man ej kunna lata båten afgå
kl. 5, så mkt mörkt borde det väl nu
inte vara mellan 6 och 7. Det blir ju
annars så faseligt brådtonn med allt
att det nästan blir fjeskigt.

Och lilla gulle Eja får ej tveka att bä-
ra både krona och slöja, tycker hon!
Nej inte ens om hon vore 50 år! Hvar
vore en brud utan krona! Det säger
stora syster! Och nu har jag besvarat
pappas frågor. (Allt breffapper tycks
vara slut)

af, att både jag och lilla Eja i hvar sin väg
äro minuter om hon ej förut varit och det skall lagas.

men i sin cykel som jag tror är en gammal cykel
och jag tror att den är gammal och gammal